

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי זירא הלש, על לגביה רבי אבהו, קביל עליה: אי מתפח קטינא חריך שקי - עבידנא יומא טבא לרבנן.	[רבי אבהו]											○	◇
אתפח, עבד סעודתא לכולהו רבנן.	[רבי אבהו]											○	
כי מטא למשרי, אמר ליה לרבי זירא: לישרי לן מך	[רבי אבהו]											○	◇
לא סבר לה מר להא דרבי יוחנן	אמר ליה: [רבי זירא]										⚡		
בעל הבית בוצע?	דאמר: [רבי יוחנן]											⚡	◇
שרא להו.	[רבי אבהו]											○	
כי מטא לברוכי, אמר ליה: נבריך לן מך	[רבי אבהו]											○	◇
אמר ליה: לא סבר לה מר להא דרב הונא דמן בבל	אמר ליה: [רבי זירא]											⚡	
בוצע מברך?	דאמר: [רב הונא]											⚡	◇
ואיהו כמאן סבירא ליה?												⚡	
בעל הבית בוצע ואורח מברך, בעל הבית בוצע - כדי שיבצע בעין יפה, ואורח מברך - כדי שיברך לבעל הבית. מאי מברך - יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא	כי הא דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											!	◇
ויצילח מאד בכל נכסיו, ויהיו נכסיו ונכסיו מוצלחים וקרובים לעיר, ואל ישלוט שטן לא במעשי ידיו ולא במעשי ידיו, ואל יודקק לא לפניו ולא לפנינו שום דבר הרהור חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם.	ורבי מוסיף בה דברים:											!	◇
עד היכן ברכת הזמון? רב נחמן אמר עד נברך	[רב נחמן]											◆	◇
עד הזן.	רב ששת:											◆	◇
נימא כתנאי												⚡	◇
ברכת המזון שתים ושלש:	דתני הדא:											◆	◇
שלש וארבע.	ותניא אידך:											◆	◇
סברוה, דכולי עלמא הטוב והמטיב לאו דאורייתא היא מאי לאו בהא קמילגי:												⚡	
מאן דאמר שתים ושלש - קסבר עד הזן												⚡	◇
ומאן דאמר שלש וארבע - קסבר עד נברך												⚡	◇
לא, רב נחמן מתרץ לטעמיה ורב ששת מתרץ לטעמיה.												!	
דכולי עלמא עד נברך	רב נחמן מתרץ לטעמיה:											!	◇
מאן דאמר: שלש וארבע - שפיר												!	◇
ומאן דאמר שתים ושלש - אמר לך: הכא בברכת פועלים עסקינן												!	◇
ברכה ראשונה כתקונה, שניה בברכת הארץ וכולל בונה ירושלים בברכת הארץ.	דאמר מר:											!	
דכולי עלמא עד הזן	רב ששת מתרץ לטעמיה:											!	◇
מאן דאמר שתים ושלש - שפיר												!	◇
ומאן דאמר שלש וארבע - קסבר: הטוב והמטיב דאורייתא היא.												!	◇
תדע דהטוב והמטיב לאו דאורייתא - שהרי פועלים עוקרים אותה.	רב יוסף:											!	◇
תדע דהטוב והמטיב לאו דאורייתא - שהרי פותח בה בברוך ואין חותם בה בברוך.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:											!	◇

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הברכות כולן פותח בהן בברוך והותם בהן בברוך חוץ מברכת הפירות, וברכת המצות, וברכה הסמוכה לחברתה, וברכה אחרונה שבקריאת שמע - יש מהן שפותח בהן בברוך ואין חותם בברוך, ויש מהן שחותם בהן בברוך ואין פותח בברוך.	כדתינאי:											◇
והטוב והמטיב פותח בברוך ואין חותם בברוך, מכלל דברכה בפני עצמה היא.	ואמר רב נחמן בר יצחק:											◇
תדע דהטוב והמטיב לאו דאורייתא - שהרי עוקרין אותה בבית האבל.	מה הם אומרים בבית האבל? ברוך הטוב והמטיב											◇
הטוב והמטיב אין, דיין אמת לא?	רבי עקיבא:											◇
אלא אימא: אף הטוב והמטיב.												◇
מזו חסא אאקיע לרב אשי אית עב המזותא, פתח בברוך הטוב והמטיב, אל אמרין אמרין שופט בצדק לוקח במשפט, ושליש בעולמו לעשות בו כרצונו כי כל דרכיו משפט, שהכל שלו ואנחנו עמו ועבדיו, וכלל אנחנו חייבים להודות לו ולברכו, גודר פרצות בישראל הוא יגדור את הפרצה הזאת	[מר זוטרא]											◇
להיכן הוא חוזר? רב זביד משמיה דאביי אמר חוזר לראש	[רב זביד משמיה דאביי]											◇
למקום שפסק.	רבנן:											◇
והלכתא: למקום שפסק.												◇
אמר ליה ריש גלותא לרב ששת: אף על גב דרבנן קשישי אתון, פרסאי בצרכי סעודה בקיאי מינייכו, בזמן שהן שתי מטות - גדול מסב בראש ושני לו למעלה הימנו, ובזמן שהם שלש - גדול מסב באמצע, שני לו למעלה הימנו, שלישי לו למטה הימנו.	[ריש גלותא]											◇
אמר ליה: וכי בעי אשתעוויי בהדיה, מתריץ תרוצי ויתיב ומשתעי בהדיה	[רב ששת]											◇
אמר ליה: שאני פרסאי דמחוי ליה במחוג.	[ריש גלותא]											◇
מים ראשונים מהיכן מתחילין?	[רב ששת]											◇
אמר ליה: מן הגדול	[ריש גלותא]											◇
ישב גדול וישמור ידיו עד שנוטלין כולן?	[רב ששת]											◇
אמר ליה: לאלתר מייית תכא קמיה.	[ריש גלותא]											◇
מים אחרונים מהיכן מתחילין?	[רב ששת]											◇
אמר ליה: מן הקטן.	[ריש גלותא]											◇
וגדול יתיב וידיו מזוהמות עד שנוטלין כולן?	[רב ששת]											◇
אמר ליה: לא מסלקי תכא מקמיה עד דנמטי מיא לגביה.	[ריש גלותא]											◇
אנא מתניתא ידענא	רב ששת:											◇
כיצד סדר הסבה: בזמן שהן שתי מטות - גדול מסב בראש ושני לו למטה הימנו, בזמן שהן שלש מטות - גדול מסב בראש, שני לו למעלה הימנו, שלישי לו למטה הימנו.	דתניא:											◇
מים הראשונים מתחילין מן הגדול, מים אחרונים, בזמן שהם חמשה - מתחילין מן הגדול, ובזמן שהם מאה - מתחילין מן הקטן עד שמגיעים אצל חמשי, וחוזרין ומתחילין מן הגדול ולמקום שמים אחרונים חוזרין - לשם ברכה חוזרת.												◇
מסייע ליה לרב												◇
כל הנוטל ידיו באחרונה תחלה - הוא מזומן לברכה.	דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב:											◇
רב ורבי חייא הוו יתבי בסעודתא קמיה דרבי.	[רב ורבי חייא]											◇

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-שלשה שאכלו	מימרא												
אמר ליה רבי לרב: קום משי ידך	[רבי]											◊	מז:
חזייה דקא מרתת	[רבי חייא]											◊	מז:
אמר ליה: בר פחתני עיין בברכת מזונא קאמר לך.	[רבי חייא]											◊	מז:
אין מכבדין - לא בדרכים, ולא בגשרים ולא בידים מזהמות.	תנו רבנן:											◊	מז: